

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Sacer Recessus Sive Exercitia Spiritualia Ad Mentem &
Methodum S. P. Ignatii**

Nepveu, François

Ingolstadii, 1701

VD18 12305014

Admonitio Pro conservando fructu ex sacris Exercitiis collecto.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-59599](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-59599)

382 *Admonitio pro conservando*

Cap. XIII. Epist. I. S. Pauli ad Corinthios
De Imit. Christi Cap. VII. Lib. II. & Cap.
V. & XXII. Lib. III.

Ex Memor. Lud. Gran. Cap. I. & II. Lib. VII.
Ex P. Rodriq. de Perfect. Cap. VI. Tract.
VI. Part. II.

ADMONITIO

*Pro conservando fructu ex sa-
cris Exercitiis collecto.*

I. Post actas Dno maximas gratias pro fa-
voribus, quos nobis in S. Recessu indul-
sit, offerenda sunt Christo Domino nostro
per manus Beatissimæ Virginis omnia no-
stra proposita, quæ fecimus, & scripto ex-
cepimus, durante sacro hoc tempore, hanc
rogando, ut de nostra fidelitate præstare
vadimonium, & preces suas interponere
dignetur, quibus gratias nobis necessarias,
maximè autem constantiam in bonis pro-
positis impetret.

II. Advertendum vel maximè est, De-
monem, absolutis sacris Exercitiis structu-
rum nobis solitas technas, suscitaturum
que periculosas occasiones & varia obsta-
cula, quibus nos avertat, ne executioni
mandemus, quæ rectè nobis proposuimus.
Idcirco excitandus ac firmandus est animus,

& adhibendæ omnes necessariæ cautelæ.

III. Nunquam nobis, quantumvis ad omnia bona paratis, tantum fiduciæ tribuere debemus, ut non adhuc magis diffidamus infirmitati nostræ; cum persuasum omnino nobis esse debeat, omne robur nostrum profuere à Deo, sine cujus auxilio nihil, cum cujus gratia omnia possimus.

IV. Nihil æquè nobis cordi esse debet ac prompta & continua nostri custodia, qua omnes occasiones & societates evitemus, quas experientiâ novimus nobis esse noxiæ & exitiales. Fervor ille, quo tunc animati sumus, malè prorsus nobis persuadet, nihil jam esse timeandum. Certè nihil perinde nobis suspectum esse debet atque illa nimia securitas. Considerare ergo oportet cor nostrum velut facem modò extinctâ, & etiamnum fumantem, quæ statim rursus accenditur, simul ac flammæ admoveretur.

V. Priusquam sacro Recessu excedas, ordinem vitæ tibi statues, & conditioni, & statui, & muneri tuo aptissimum; sed quem lege inviolabili observes, ubi inde pedem extuleris; cum ab hoc vel maximè pendeat omnis sacrorum Exercitiorum fructus.

VI. Præcipuò porrò studiò in hoc incumbes, ut quàm fidelissimè utaris mediis, quorum vim & virtutem, durante sacro Recessu, sensisti, & quæ cor tuum bene præ-

Præparârunt, excitatô sincerô salutis tuæ
 procurandæ desiderio. Hæc media sunt
 meditationes, sacra lectio, examina, fre-
 quens usus Sacramentorum, pia quædam
 collectio, commercium doctorum & pro-
 borum hominum, exercitium Dei præ-
 sentiæ. Ad veram & exactam fidelitatem
 spectat iis mediis sedulô uti, quibus perse-
 verantia in bono, & constantia in rectè
 propositis annexa est.

VII. Efficacissimum se intra fervorem
 exercitiorum continendi medium est, sin-
 gulis mensibus examinare & excutere in-
 ternum animæ statum eo modo, quem
 circa finem Considerationis octava an-
 notavimus.

VIII. Si quis in defectum sat notabilem
 labatur, non idcirco oportet statim ani-
 mum despondere, & omnia perditâ arbi-
 trari. Hoc Diaboli artificium est, quo
 post commissum defectum, nos in cadium,
 languorem, & quandam desperationis spe-
 ciem agere nititur, ut perseverantiam ve-
 lut rem impossibilem æstimemus, atque
 ita à bonis nostris propositis recedamus.
 Lapsus nostri humiles nos reddere debent,
 non animum frangere; & si nostri diffi-
 dentiam meritô ingerant, non tamen de-
 bent nobis tollere fiduciam in Deum ejus-
 que auxilium, quo subnixi, fortiores è
 lapsu resurgere conabimur.

F I N I S.